

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΖΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΤΟΝ ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΝ

‘Ο Ιερεύς·

Ἐύλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Kύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὁτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ώς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἔμοι ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχή μου ώς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τό· Θεὸς Κύριος, ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ώς ἐξῆς:
· ‘Ηχος δ’.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφαγεν ἡμῖν ...

Είτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Τίχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ τα-
πεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους
ψυχῆς Δέσποινα, βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦ-
σον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σοὺς
δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ως τοῦ Σωτῆρος εὐκλεής Ἀθλοφόρος, καὶ
εὔσεβούντων βοηθὸς καὶ προστάτης, Μεγαλο-
μάρτυς Ἅγιε Δημήτριε, λύτρωσαι τὴν πόλιν
σου, συμφιρῶν καὶ κινδύνων, δίδου δὲ τοῖς
σπεύδοντι, τῇ πανσέπτῳ σιρῷ σου, ἀμαρτη-
μάτων λύσιν καὶ παθῶν, ταῖς πρὸς Θεόν, εὐ-
προσδέκτοις πρεσβείαις σου.

Δόξα Πατρί..

Μέγαν εὗρατο, ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ
ὑπέρμαχον, ἥ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τά
ἔθνη τροπούμενον. Ως οὖν Λυαίου κα-
θεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας
τὸν Νέστορα, οὗτως Ἅγιε, Μεγαλομάρτυς
Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δω-
ρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Kai νῦν,

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως
νῦν ἐλευθέρους· οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ
σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοί-
ων δεινῶν.

Ε'λέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνδριμά μου·

Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὄτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα· λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αίμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Ὄτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινώμενην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Είτα ψάλλομεν τούς Κανόνες

΄Ωδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ὁ Είρμος.

« **V**γρὰν διοδεύσας ὥσει ἔηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν
» διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Pολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτη-
ρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν
δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Pαθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶ-
σαι μου τὴν ψυχήν εἰρήνευσον, Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ
Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Sωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναι
με τῶν δεινῶν σοὶ γάρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχήν καὶ τὴν διάνοιαν.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Nοσοῦντα τὸ σῶμα· καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προ-
νοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγα-
θοῦ τε λοχεύτοια.

ε... **I** σχύτι ἀθλήσας τῇ θεῖκῃ, Δημήτριε Μάρτυς,
ἰσχύν δίδου κατὰ παθῶν, τῇ σῇ ἀντιλήψει
Ἄθλοφόρε, τοῖς τῇ θεῷ προσιοῦσι πρεσβείᾳ
σου.

γιε... **Θ** αυμάτων παράδοξα ἐνεργῶν, λυτροῦσαι
κινδύνων, καὶ παντοίων ἐπιφορῶν, Δημήτριε
Μάρτυς τοῦ Κυρίου, τοὺς προσιόντας πιστῶς
τῇ πρεσβείᾳ σου.

α... **I** λέωσαι Μάρτυς ὡς συμπαθής, Χριστὸν τὸν
Σωτῆρα, ὡς ἄν εὑρωμεν ἴλασμόν, καὶ λύσιν
παθῶν τε καὶ πταισμάτων, οἱ σὲ προστάτην
πλουτοῦντες Δημήτριε.

νύν...

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένε ἥ ἐν σαρκὶ, Θεὸν τετοκυῖα,
τῆς σαρκὸς μου τὰς χαλεπάς, ἵασαι ὁδύνας
καὶ ψυχῆς μου, τὴν σκοτομήνην φωτί σου διά-
λυσον.

΄Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

«Οὐρανίας ἀψιδος ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
» μῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σὲ Θεογεννῆτορ
Παρθένε· σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγα-
θῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ικετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν
ἐν ἴσχυΐ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἔξεταζομένῳ
Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε...

Υπέρ πάντων δυσώπει, τὸν εὔμενην Κύριον, πάσης ἐκλυτροῦσθαι ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως, Μάρτυς Δημήτριε, τοὺς ἀκλινεῖ διανοίᾳ τῷ ναῷ σου σπεύδοντας, καὶ σὲ γεραίροντας.

Ἄγιε...

Ρῶσιν δίδου σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν Ἰασιν, καὶ πολυειδῶν συμπτωμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν, Μάρτυς Δημήτριε, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἵκεσίαις, τοῖς θερμῶς προστρέχουσι, τῇ προστασίᾳ σου:

Ιόντα... **Ο**ἱ τῷ θείῳ ναῷ σου, μετὰ σπουδῆς σπεύδοντες, πάσης λυτρωθείημεν βλάβης, τοῦ πολεμήτορος, Μάρτυς Δημήτριε, καὶ θείκης εὐσπλαγχνίας, τύχοιμεν πρεσβείαις σου, ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Χορηγὸν τοῦ ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν πέλαγος, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, Παρθένε τέξασα, δι' ἀγαθότητα, ἡμᾶς οἰκτείρησον πάντας, τοὺς τὸν ἀνερμήνευτον, ὑμνοῦντας τόκον σου.

Πιάσωσον Μεγαλομάρτυς Δημήτριε σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ θλιβερῶν περιστάσεων, τοὺς σὲ μεσίτην πρὸς Κύριον κεκτημένους.

Επίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμήν την πὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ

Αἴτησις

καὶ τὸ Κάθισμα.

Τίχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτης θερμός, Θεσσαλονίκης πέφηνας, ἐκ πάσης ὀργῆς, καὶ θλίψεως ρυόμενος, Δημήτριε πανεύφημε, τοὺς θερμῶς ἐκβοῶντας ἐκ πίστεως. Ἐπερχομένων ἡμᾶς συμφορῶν, ἀτρώτους διάσωζε δεόμεθα.

‘Ωδὴ δ’. Ο Είρμος.

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια..

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἥ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἥ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε πανύμντιτε. δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αγιε...

Ε πιφάνηθι "Αγιε, ἀοράτως ταύτη τῇ κληρουχίᾳ σου, καὶ τὴν λύπην διασκέδασον, τὴν νῦν κατασχοῦσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγιε

Υ περήφανον δράκοντα, καθ' ἡμῶν τὰ χείρονα τεκταινόμενον, κατασύντριψον Δημήτριε, τῇ κραταιοτάτῃ προστασίᾳ σου.

Δόξα...

Μὴ ἐλλείπης λυτρούμενος πάσης δυσχερείας ταύτην τὴν πόλιν σου, ὡς ἐρρύσω ταύτην "Αγιε, ἀπειλῆς σεισμοῦ καὶ ὀλοθρεύσεως.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ως τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν Δημιουργὸν Παρθένε τῆς κτίσεως, καθικέτευε δεόμεθα, πάσης ἡμᾶς ρύεσθαι κακώσεως.

΄Ωδὴ ε'. Ο Είρμος.

« **Φ** ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βρα-
χίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ε μπλησον, Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀ-
κήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἥ γεννήσασα τὸν
αἴτιον.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ ύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἥ αἰωνίαν τε-
κοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέ-
χουσαν.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ ὅσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτι-
σμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἥ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προ-
αιώνιον.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ι ασάι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀ-
ξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Αγιε... Όδη ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νόσων καὶ παθῶν, ἀπολύτρωσαι Δημήτριε,
τοὺς προσπίπτοντας τῇ Θείᾳ σου σορῷ, ἐξ ἣς
ρέει Παρακλήτου χάρις ἄφθονος.

Αγιε... **Η**θλησας στερρῶς, καὶ ἡγίασας τὴν πόλιν
σου, ταῖς τοῦ αἵματος καὶ μύρου προχοαῖς, ἦν
καὶ νῦν ἐκ πάσης ρύου Μάρτυς θλίψεως.

Δόξα... **Μ**έγαν ἀρωγόν, καὶ προστάτην συμπαθέ-
στατον, κεκτημένοι σε οἱ Θεσσαλονικεῖς, κατὰ
χρέος σε γεραίρουσι Δημήτριε.

καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ἄλυπον ἡμῶν, τὴν ζωὴν Παρθένε τήρησον,
καὶ ἐκ πάσης ἀθυμίας τοῦ ἔχθροῦ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν ἀπάλλαξον δεόμεθα.

΄Ωδὴ σ'. Ὁ Είρμος

« Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
» θλίψεις· ὅτι· κακῶν, ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
» τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς δὲ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θα-
νάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν
Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τοῖς ἐχθρῶν κα-
κουργίας με ρύσασθαι.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην
Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας
δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν πα-
θῶν μου ρύσθηναί με.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σω-
τηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί
σου ἀεί, ἀγαλλόμεθα. Ω Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ
κινδύνων διάσωσον.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις τῇ σαρκὶ¹
μου· ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα
τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοση-
μάτων ἀνάστησον.

Ωδή στ'. Τὴν δέησιν.

Αγίε...

Κορός σου, Μεγαλομάρτυς ἡ θεία, ὥσπερ
ἄλλο ἱλαστήριον θεῖον, Θεσσαλονίκη τῇ πόλει
σου ὥφθη, ἀγιασμὸν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν,
καὶ ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν, τοῖς πιστοῖς χορη-
γοῦσα Δημήτριε.

Αγίε...

Κανδάλων, καὶ νοσημάτων καὶ πόνων, καὶ
σεισμοῦ τῆς ὀλεθρίου μανίας, ταῖς πρὸς Χρι-
στὸν ἵκεσίαις σου Μάρτυς, τὴν κληρουχίαν
σου ἄτρωτον φύλαττε· δτὶ τῇ σῇ διὰ παντός,
προστασίᾳ προστρέχει Δημήτριε.

Δόξα...

Χινδύνου, ὡς ἐλυτρώσω παμμάκαρ, ἐκ σει-
σμοῦ τοῦ βαρυτάτου λιταῖς σου, Θεσσαλονί-
κην τὴν πόλιν σου Μάρτυς, οὕτως αὐτήν ἀεὶ^{τό}
ἄτρωτον φύλαττε, ἐπερχομένων συμφορῶν,
παρρησίαν πλουτῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ἐ τέχθη, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἷμάτων, ὁ τὸ
εἶναι δεδωκὼς πᾶσι Κόρη, ἐκ τῆς φθορᾶς
ἐξαιρούμενος πάντας, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ
μέγα μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου τοῦ φρι-
κτοῦ, Θεοτόκε Παρθένε Πανύμνητε.

Διάσωσον Μεγαλομάρτυς Δημήτριε σαῖς
πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ θλιβερῶν περι-
στάσεων, τοὺς σὲ μεσίτην πρὸς Κύριον κεκτη-
μένους.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
ῥησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ὕχος β'. Τοῖς τῶν αἵμάτων σου.

Π οἱ άλαι μὲν μύρον εὐώδες ἀνέβλυζεν, ἡ σὴ σορὸς ἡ ἀγία Δημήτριε· νῦν δὲ παρέχει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἐν αὐτῇ ἐνοικοῦντος μακάριε, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ προστρέχουσι.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φούνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ
Λιβάνῳ πληθυσμὸν θεεῖται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις
αὐτοῦ.

Ἐναγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπεν δὲ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.
Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι
γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι,
παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς,
ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἔνεκεν
τοῦ ὄνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς
μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν,
μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἡ οὐ δυνήσονται
ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικεί-

μενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρίξ
ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ
ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. *Taīs τοῦ Ἀθλοφόρου....*

Καὶ νῦν. *Taīs τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον.

Ἄχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. *Ἐλέησον με ὁ Θεός ...*

Ο λη μετὰ πίστεως, τῇ σῇ θεῷ μῇ προστασίᾳ,
Ἄγιε Δημήτρε, σπεύδουσα ἡ πόλις σου ἀνα-
κράζει σοι. Ως ποτὲ ἔσωσας, καὶ πολλάκις
Μάρτυς, χαλεπῶν με περιστάσεων, οὕτω διά-
σωζε, καὶ ἐπερχομένων κακώσεων, λαόν σου
τὸν θεόφρονα, τὸν εἰλικρινῶς πεποιθότα σοι,
πταισμάτων τὴν λύσιν, αἵτούμενος ἦμῖν παρὰ
Χριστοῦ, καὶ νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ παθῶν
ἐκλύτρωσιν.

· Ο · Ιερεύς ·

Σ ώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὑψώσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψόν ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράγτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὀσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὃσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἄνω)· των αγιών καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔορτάζηται) καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων, ἵκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς τό· Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

· Ο · Ιερεύς ·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

· Ο · Χορός · Αμήν.

Καὶ ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὡδὰς τοῦ Κανόνος.

‘Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

« Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ,
» τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπά-
» τησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τροπάρια.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἡθέλησας, Σῶτερ οἰκονομήσασθαι,
ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστά-
τιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνὴ δυσώπησον,
ρύσθηναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν
πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν,
καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγά-
ζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογεννήτρια, τῶν
πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον,
ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ωδή ξ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Π ειρασμῶν ἀδοκήτων, καὶ σεισμῶν βαρυτάτων ἡμᾶς ἀπάλλαξον, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, Δημήτριε τρισμάχαρ, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Ω σ λειμῶν πανευώδης, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου πνέει πάντοτε, ὅσμὴν ἀθανασίας, ἡμῶν τὰς διανοίας, μυστικῶς κατευφραίνουσαν, καὶ τὸ δυσῶδες παθῶν, Δημήτριε σοβοῦσαν.

Ν εκρωθεὶς τῇ κακίᾳ, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ σπεύδω Δημήτριε, καὶ πίστει ἐκβοῶ σοι. Νέκρωσον τῶν παθῶν μου, τὰ σκιρτήματα ἄπαντα, καὶ ζώωσόν μου τὸν νοῦν, τῇ χάριτί σου Μάρτυς.

Καινύν...

Θεοτοκίον.

Γ νώσει λάμπρυνον θείᾳ, τὸν ἀγνώμονα νοῦν μου Παρθένε Ἀχραντε, ὡς ἂν τῆς μετανοίας, πορεύσωμαι τὰς τρίβους, καὶ ζωῆς τύχω κρείττονος, ὁ καταφεύγων Ἄγνη, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

΄Ωδὴ η΄. Ὁ Είρμος.

« Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιὰ τῶν Ἀγ-
» γέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

΄Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε,
ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

΄Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ιαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσι σε Παρ-
θένε, καὶ ὑπερυψοῦσι, τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

΄Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ιατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὁδύνας
Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

΄Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς
ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Αγίε... · Ωδή η'. *Tὸν Βασιλέα.*

Ε χει σε πόλις, Θεσσαλονίκη προστάτην, διὰ
τοῦτο σου Δημήτριε κηρύττει, τὰς εὐεργεσίας,
καὶ χάριτος τὸν πλοῦτον.

· Αγίε... · Ρ ύου ἀπαύστως, ἐπιφορῶν καὶ κινδύνων,
τοὺς προστρέχοντας τοῖς θείοις σου Λειψά-
νοις, καὶ τὴν σὴν πρεσβείαν, Δημήτριε ξη-
τοῦντας.

Δόξα... · Α ὥλου μύρου, τῇ μυστικῇ εὐωδίᾳ, τῶν
παθῶν ἡμῶν τὴν δυσωδίαν λῦσον, ἵνα σε
τιμῶμεν, Δημήτριε παμμάκαρ.

Kai νῦν...

Θεοτοκίον.

· Κ ς εἶ Παρθένε, ὡς τὸν Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ,
καταφύγιον καὶ λύτρον ἐν ἀνάγκαις, τῶν ὑπε-
ριψούντων, τὸν ἄφραστον σου τόκον.

‘Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμός.

« **K**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
» Παρθένε, ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύ-
» νοντες.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Pοίην μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἥ τὸν παντὸς ἐκ προ-
σώπου, πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Xαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἥ τῆς χαρᾶς δε-
ξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἔξαφανίσασα.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Aιμήν καὶ προστασία τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε,
καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζιφερὸν τῆς
ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλ-
λοντας.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Kακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα, Παρθένε
θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς βῶσιν μετακενάζουσα.

Αγιε... Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ι ασεις ἀναβλύζει, ἡ σεπτὴ σορός σου, τῇ
ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ἀγιε, τοῖς ἀδιστά-
κτῷ καρδίᾳ σε μεγαλύνουσι.

Αγιε...

Μ αστίγων ὀλεθρίων, καὶ σεισμοῦ μανίας,
Θεσσαλονίκην τὴν πόλιν σου φύλαττε, Μεγα-
λομάρτυς Δημήτριε εὐφημοῦσάν σε.

Δόξα...

Ο Ἡ πίστει προσιόντες, τῇ σεπτῇ σορῷ σου,
ἐπηρειῶν χαλεπῶν ἀπαλλάττονται, καὶ κατὰ
χρέος Δημήτριε ἀνυμνοῦσί σε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Υψίστου ἡ καθέδρα, Κεχαριτωμένη, τὴν πε-
πτωκυῖαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, πρὸς πολι-
τείας ἀγίας ὑψώσον ἔλλαμψιν.

Τὸ Ἀξιον ἐστὶ καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Καὶ εὐθύς, τό·

Αὕιόν ἐστιν ώς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν, ἥ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, καὶ Θεσσαλονίκης, πολιοῦχος ὁ εὐκλεής· χαίροις Μυροβλύτα, Δημήτριε παμμάκαρ, ἡμῶν πρὸς τὸν Σωτῆρα, πρέσβυτος θερμότατος.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δεσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ζέδεκται ἐν κόλποις τὴν Ἱεράν, σορόν σου παμμάκαρ, ώς οὐράνιον θησαυρόν, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡς πάλαι ἐστερήθη, καὶ πόθῳ εὐφημεῖ σε Μάρτυς Δημήτριε.

Απὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην ἐλπίς ἀπηλπίσμένων, σύ μοι βοήθησον.

Ἄντρωσαι κινδύνων παντοδαπῶν, Δημήτριε Μάρτυς, καὶ παντοίων δυσχερειῶν, τοὺς τὴν σὴν πρεσβείαν, ἀπό ψυχῆς αἰτοῦντας, καὶ τῇ σεπτῇ σορῷ σου, πίστει προσπίπτοντας.

Δέσποινα και μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀνα-
ζίων σῶν ἵκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα·
·Ω Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτριά.

Ως ἐρρύσω Μάρτυς φθιρᾶς σεισμοῦ, τὴν
Θεσσαλονίκην, τῇ θερμῇ σου ἐπισκοπῇ, οὕτω
ταύτην ρύου, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ἐπερχο-
μένων πόνων, καὶ περιστάσεων.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ψάλην, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεο-
τόκῳ, χαρμονικῷς μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν
Ἄγιών, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Μύρου εὐωδίᾳ τοῦ νοητοῦ, Μυροβλύτα
Μάρτυς, ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν, παθῶν ἀκα-
θάρτων, τὴν δυσωδίαν θῆττον, καὶ τῶν πται-
σμάτων αἴτει, ἡμῖν τὴν ἄφεσιν.

Αλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰ-
κόνα σου τὴν σεπτήν, τὴν ιστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου,
Λουκᾶ ιερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Ιδε τοὺς ἔστωτας πανευλαβῶς, τῇ σεπτῇ
σօρῷ σου, Μυροβλύτα Μάρτυς σοφὲ καὶ ἄπα-
σι δίδου, τὰς σωτηρίους δόσεις, τὴν καθ'
ἡμῶν μανίαν, λύων τοῦ δράκοντος.

Τὸν μέγαν δπλίτην καὶ Ἀθλητήν, τὸν
στεφανηφόρον, καὶ ἐν Μάρτυσι θαυμαστόν,
τὸν λόγχη τρωθέντα, πλευρὰν ὡς δ Δεσπό-
της, Δημήτριον τὸν θεῖον ὅμνοις τιμήσω-
μεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀπο-
στόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἄγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
πομήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

‘Ο ‘Αναγνώστης

‘Αμήν. “Αγιος ὁ Θεός, “Αγιος Ἰσχυρός, “Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ’Αμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. “Αγιε, ἐπί-
σκεψαι καὶ ἰασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ’Αμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλ-
θέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
βῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς

“Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πα-
τρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ”Αμήν.

‘Απολυτίκον.

Μέγαν εὗρατο, ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ
ὑπέρμαχον, ἡ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τά
ἔθνη τροπούμενον. Ως οὖν Λυαίου κα-
θεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας
τὸν Νέστορα, οὕτως “Αγιε, Μεγαλομάρτυς
Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δω-
ρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ‘Απολυτίκιον τοῦ ‘Αγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον
τοῦ αὐτοῦ Ἡχου.

Ἔχος β'. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τοῖς σοῖς μυριπνόοις λειψάνοις, καὶ δυσωπούντας σε, "Ἄγιε Δημήτριε, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ρῦσαι πάσης κακώσεως, σεισμοῦ τε ἀνάγκης, καὶ παντοίων θλίψεων, ψυχῆς καὶ σώματος, ἔχων πρὸς Χριστὸν παρρησίαν, καὶ πληρῶν ἀεὶ τὰς αἰτήσεις, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Ἄσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

·Ο Ιερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν..

Ο Ιερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός ...

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν ...

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ..

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης ...

(Καὶ μνημονεύει πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὄργης, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνίδιου θανάτου ὑπὲρ τοῦ Ἰλεων, εὔμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὄργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καὶ Ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γάρ καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο Ιερεὺς ποιεῖ μικρὰν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου· καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφῆμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· (τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγάθος καὶ φιλάνθρωπος.